

Tom katseli kaltereiden välistä Areenalle. Pian portti avattaisiin ja hän astelisi ulos satojen silmäparien töllisteltäväksi. Tom oli tuomittu huumeiden myymisestä ja se oli riittävä rike Areenalle joutumiseksi. Niin Neopoliksen kaupunki rankaisi rikollisiaan, Areenalla. Se oli samalla myös suosittua viihdettä kansan keskuudessa. Areenalla taisteltiin erilaisia vastustajia, kuten robotteja ja petoeläimiä vastaan. Kun oli otellut tietyn määrän otteluja pääsi vapaaksi. Tarvittavien otteluiden määrä määräytyi rikoksen vakavuuden perusteella. Tomin tuomio oli kolme ottelua. Murhasta langetettiin peräti kaksikymmentä ottelua. Se oli käytännössä varma kuolemantuomio. Areena oli vaarallinen paikka josta suinkaan kaikki eivät palanneet hengissä. Koitti hetki jolloin portti avattiin. Tom ei olisi halunnut astua ulos, mutta hänellä ei ollut vaihtoehtoja. Sähkökeihäillä varustetut vartijat nimittäin kulkivat hänen perässään paimentaen häntä kohti Areenaa. Keihäiden kärjissä rätsivät sähkökipinät. Kun Tom lopulta astui ulos, portti hänen takanaan sulkeutui. Hän oli nyt Areenalla. Sieltä ei ollut pakotietä. Areenan reunat olivat neljä metriä korkea betonivallia. Sen yläpuolella oli katsomo. Maassa tiiviksi tampatulla maapohjalla lojui hänelle tarkoitettu ase, jyrkän näköinen piikkinuija. Tom poimi nuijan käteensä. Se oli juuri niin painava kuin miltä näyttikin. Tom ei suinkaan ollut mitenkään heiveröinen, mutta silti tämän nuijan käsittely vaatisi häneltä ponnisteluja. Tom tunsu Areenaa kiertävän katsomon täyttämän väenpaljouden odottavien katseiden porautuvan itseensä. Hänen vastustajansa ilmaantui juurin areenalle. Se oli robotti, jonka pitkulaisesta vartalosta lähti kolme paria hämähäkkimäisiä jalkoja, ja jolla oli lisäksi vielä pari raajoja joiden päässä oli isot, terävät sakset. Myöskin sillä oli pitkä vartalon ylle kaartuva häntä, jonka päässä oli injektioneula. ”Hyvät naiset ja herrat, tervetuloa seuraamaan päivän ensimmäistä ottelua joka on Tom Hollander vastaan TX4-skorpionirobotti”, kuulutti juontaja mikrofoneinsa. Yleisö hurrasi. Skorpionirobotti lähestyi Tomia saksiaan napsutellen. Tom kohotti nuijan iskuvalmiuteen. Robotti syöksähti eteenpäin ja tavoitteli Tomia saksellaan. Tämä kuitenkin ehti väistää. Tom piti katseensa robotin hännän päässä sojottavassa injektioneulassa. Hän tiesi että neulassa oli lamauttavaa myrkyä. Jos hän saisi pistoksen, peli olisi pelattu. Sen verran usein hän oli itse ollut katsomassa otteluita. Tom huitaisi nuijallaan. Isku osui skorpionirobotin sakseen. Siitä kuului terävä kalahdus, mutta vahinkoa ei juuri aiheutunut. Tom tiesi että hänen tulisi osua robotin päähän. Siinä oli nimittäin herkkää robotin toiminnan kannalta kriittistä elektroniikkaa. Ainut ongelma oli että osuakseen päähän hänen oli mentävä myrkkypiikin iskuetäisyydelle. Tom lähestyi robottia. Hän huitaisi nuijallaan ja onnistui osumaan robotin päähän. Isku jäi voimaltaan kuitenkin vajaaksi eikä riittänyt tuhoamaan robotin kriittistä elektroniikkaa. Samassa robotin häntä heilahti Tomia kohti. Injektioneula upposi hänen vasempaan olkapäähänsä. -Voi ei, Tom ajatteli. Hän tunsu kuinka myrky alkoi saman tien vaikuttaa. Vasenta kättä kihelmöi ja se alkoi puutua. Tom kompuroi taaksepäin. Robotti seurasi ja onnistui viiltämään saksellaan Tomin jalkaan. Tom älähti kivusta. Hänen näkökenttensä alkoi jo hiljalleen sumentua myrkyä vaikutuksesta. -Nyt tai ei koskaan, Tom ajatteli. Hänen alkoi olla jo vaikea käsitellä nuijaa, koska siihen tarvitsi kahta kättä, ja hänen vasen kätensä oli jo lähes lamaantunut. Silti hän kykeni vielä käyttämään sitä. Hän latasi kaikki voimansa viimeiseen epätoivoiseen lyöntiin. Isku osui robotin päähän ja murskasi sen lyttyyn. Hetken robotti vain seiso paikallaan. Sitten se lyyhistyi veltona maahan. ”Ja voittaja on Tom Hollander!”, kuulutti juontaja. Yleisö hurrasi myrskyisästi. Tomia käskettiin jättämään nuija Areenalle. Sen jälkeen sähkökeihäillä aseistetut vartijat saattoivat hänet takaisin selliinsä, joka sijaitsi Areenan alla. Sellin ovi suljettiin ja Tom jäi potemaan myrkyä vaikutuksia. Hän makasi seinästä töröttävällä ohuella laverilla ja tunsu miten alkoi pikkuhiljaa halvaantua. Lamaannus oli jo hetki sitten vallannut vasemman käden kokonaan, ja eteni nyt muualle kehoon. Hetken päästä Tom makasi paikallaan kykenemättä

liikkumaan. Häntä ahdisti vaikka hän tiesi ettei myrky uhannut hänen henkeään ja että vaikutus olisi ohimenevä. Kun ei muutakaan voinut, Tom yritti rentouttaa mielensä ja nukahtaa. Sentään silmäluomet toimivat ja hän saattoi sulkea ne. Jonkin ajan kuluttua Tom rentoutui ja nukahti. Kun Tom heräsi, oli myrky vaikutus lakannut. Vartija toi juuri hänelle tarjottimella ruokaa. Tämä ujutti sen kaltareiden alta selliin. Lautasella oli perunamuussia ja muutama pieni lihapulla. Lisäksi tarjottimella oli leivänpala ja lasillinen vettä. Tom noukki tarjottimen lattialta ja istuitui laverille se sylissänsä. Hän söi ahnaasti, sillä hänellä olikin jo kova nälkä. Syötyään ja juotuaan Tom makasi laverilla ja tuijotti sellinsä kattoon. Yksi ottelu oli takana, vielä kaksi oli jäljellä. Areenan alla ei nähnyt ulos, joten Tom ei tiennyt mikä aika vuorokaudesta oli. Hän kuitenkin arveli että yö oli tuloillaan ja kävi nukkumaan. Tom heräsi kellon kilinään. Hän kömpi ylös ja hieroi unisia silmiään. Ryhmä vartijoita oli ilmaantunut hänen sellinsä ulkopuolelle. Sellin ovi avattiin ja Tom talutettiin ulos. Sitten häntä lähdettiin johdattamaan taas kohti Areenaa. Tom ohjattiin tutusta portista Areenalle. Vastakkaisessa päässä Areenaa olevasta portista ilmaantui Tomin tämän kertainen vastustaja. Se oli susi. Mutta ei mikään tavallinen susi. Tämä susi oli nimittäin valtavan suuri. Maassa Tomin jalkojen juuressa lojui miekka. Hän poimi sen ja kääntyi kohtaamaan vastustajansa. ”Hyvät naiset ja herrat, tämän päivän kolmas ottelumme on Tom Hollander vastaan geenimuunneltu susi” Susi murisi aggressiivisesti. Sitä oltiin mitä ilmeisemmin pidetty nälässä. Susi ja Tom mittailivat katseellaan toisiaan. Sitten varoittamatta susi hyökkäsi. Tom huitaisi miekkallaan. Isku osui suden kuonoon ja viilsi siihen haavan. Se sai pedon perääntymään. Tom piti miekkansa koholla, valmiina uuteen iskuun. Seurasi lisää kiertelyä ja kaartelua kun vastustajat jatkoivat sopivan hyökkäystilaisuuden hakemista. Äkisti susi syöksähti Tomin kimppuun ja kaatoi hänet kumoon. Miekka putosi hänen kädestään. Susi murisi ja painoi suurella kädellänsä Tomin rintaa. Veitsenterävät kynnet pureutuivat lihaan. Tom tavoitteli oikealla kädellään maahan pudonnutta miekkaa. Juuri kun susi oli upottamassa hampaansa hänen kurkkuunsa, hän sai otteen miekan kahvasta ja survaisi terän suden avoimesta suusta sisään niin että se lävisti pään. Susi rojautti kuolleena Tomin päällä. Tom joutui kiemurtelemaan aika lailla päästäkseen pois suden alta. ”Ja voittaja on Tom Hollander!”, kuulutti juontaja ja jälleen kerran yleisö hurrasi Tom vietiin takaisin selliinsä. Hänen oli vaikea pysyä jaloillaan sillä hän oli menettänyt paljon verta rintaansa tulleesta haavasta. Tom meni makaamaan laverille ja hetken päästä paikalle saapui hoitaja, joka puhdisti ja satoi hänen haavansa. Tomia pyörrytti. Hän yritti nukkua eikä mennyt aikaakaan kun hän jo lipui tiedottomuuteen. Tomin annettiin levätä seuraavat kaksi päivää. Ne hän enimmäkseen makasi laverilla ja tuijotteli kattoon, koska sellissä ei ollut muutakaan tekemistä. Hoitaja kävi jossain vaiheessa vaihtamassa siteet haavaan. Koitti kolmas päivä ja oli taas Tomin aika joutua Areenalle. Tämä oli hänen kolmas ja viimeinen ottelunsa. Jos hän selviäisi siitä hengissä, hän olisi vapaa. Hän asteli tuttuun tapaan ulos Areenalle aukosta jonka sulkenut teräksinen portti oli nostettu ylös. Areenalla lojui tällä kertaa taas jyhkeä piikkinuija. Tom poimi sen käteensä. Hänen vastustajansa oli tälläkin kertaa robotti. Jykevä humanoidirobotti asteli esiin Areenan vastakkaisen päädyn portista. ”Hyvät naiset ja herrat, päivän viides ottelumme on Tom Hollander vastaan Z2000-taistelurobotti!” kuulutti juontaja. Robotti lähestyi verkkaisesti. Tom seisoi paikallaan ja odotti. Sitten varoittamatta robotti kohotti kätensä ja sen sormien päissä olevista rei'istä suihkusi tulta. Tom kompuroi taaksepäin. Robotti seurasi perässä. Tom tiesi että hänen oli mahdotonta lähestyä robottia sen liekinheitinominaisuuden takia. Tai entäpä jos hän yrittäisi kiertää robotin taakse. Se näytti olevan hidas kääntymään. Tom lähti juoksuun ja yritti kiertää robotin taakse. Se kääntyi kankeasti mutta kuitenkin sen verran nopeasti ettei Tom ehtinyt hyökätä sen kimppuun takaa päin. Tomin ainoa vaihtoehto näytti olevan kuluttaa

loppuun robotin polttoneste. Tom lähestyi robottia nuija koholla, ja hypähti sitten taaksepäin kun uusi liekkisuihku tavoitteli häntä. Tämä oli hyvin vaarallista peliä. Tom teki samantien uuden lähestymisyriksen. Tällä kertaa tulisuihku hipoi jo häntä ja sytytti hänen paitansa etumuksen palamaan. Nopeasti Tom syöksähti mahalleen maahan ja tukahdutti liekit itsensä ja Areenan maapohjan väliin. Äkkiä hän nousi pystyyn ja perääntyi sillä robotti oli jo ehtinyt vaarallisen lähelle. Palovammat kirvelivät Tomin rintaa samaten kuin myös sutta vastaan otellessa saatu haava. Vielä pari kertaa Tom lähestyi robottia ja väisti juuri ajoissa kun tulta suihkusi häntä kohti. Sitten kun Tom taas kerran lähestyi robottia, se ei enää suihkuttanutkaan tulta. Ilokseen Tom tajusi että hän oli onnistunut kuluttamaan robotin polttonesteen loppuun. Nyt tasaveroinen taistelu saattoi alkaa. Tom lähestyi robottia nuija koholla ja huitaisi. Robotti torjui kädellään. Sitten se löi toisella kädellään Tomia rintaan. Tomin henki salpautui ja hän vetäytyi taipuneena kaksinkerroin. Toivuttuaan Tom kävi uuteen hyökkäykseen ja onnistui tällä kertaa lyömään robottia päähän. Isku ei kuitenkaan ollut riittävä. Robotin pää meni jonkin verran ruttuun ja vääntyi sivulle, mutta se ei sitä pysäyttänyt. Robotti yritti tavoitella Tomia kourillaan, mutta hän ehti vetäytyä niiden ulottumattomiin. Tom alkoi jo väsyä. Hän hengitti raskaasti miettiessään seuraavaa siirtoaan. Sitten katsoen tilaisuutensa tulleen, hän hyökkäsi. Robotti kuitenkin torjui taas lyönnin ja tarttui sitten Tomia kurkusta. Puristusote oli raju. Tom haukkoi henkeään ja tunsu miten hänen näkökenttensä alkoi sumentua. Viimeisillä voimillaan hän huitaisi nuijalla robottia päähän. Pää irtosi. Tom tunsu kuinka robotin käden ote heltyi hänen kurkustaan kun se lysähti veltoksi ja kaatui maahan. Tom päästi riemunhuudon. Hän oli elossa. Hän oli vapaa.